

Renaultist

2/2017

Tarttila

Lahti

Orivesi

Vääksy

Alastaro

Kurikka

Hänstholm

Säkylä

Hollanti

Turun Kuntotesti Ja Korjaus Oy

Erikoistunut
RENAULT-autojen huoltoihin ja korjauksiin.

- AutoCom-vikatesteri
- Rengastyöt
- Katsastuspalvelu
- Ilmastointihuolto
- Myös muut merkit
- Pakettiautot
- Pyörän kulmien säätö

Puh. (02) 239 1361
kimmo.loponen@pp.inet.fi
Avoimna arkisin 8 - 16.30
Pitkämäenkatu 15, 20250 Turku

Sisältö

2 / 2017

- 4.....Renault-kesäpäivät Tarttilassa
- 6.....Tuliaisia Tallinnasta
- 8.....Ranskalainen Avenue
- 10.....Ranskalainen visiitti 2017
- 12.....Mobilisti-Ilta
- 14.....Pieniä Rellu-uutuuksia
- 16.....Clio Cup Alastarolla
- 18.....Kumin käryä Botniaringillä
- 20.....Yksi matka, kaksi autoa
- 24.....Mika ja Kymppin kesäreissu
- 26.....Syystapahtuma Säkylässä
- 28.....Tom Bruinink

Hei Renaultistit

Vuosi alkaa taas olla loppuillaan ja on aika palata hieman menneeseen kauteen.

Lahden Classic Motorshow'ssa näyttelyosasto järjestettiin yhdessä muiden ranskalaismerkkien kanssa, mistä tuloksena saatiin näyttelyn parhaan osaston palkinto. Kiitokset tässä yhteydessä Takalon Miksulle, joka oli meidän puolesta alusta alkaen suunnittelussa mukana.

Ranskalainen visiitti oli tänä vuonna Orivedellä, ja päävastuun tapahtumasta kantoi Hynnin Jussi. Tapahtumassa oli mukavasti väkeä, vaikka ilma oli ehkä hieman epävakainen. Ranskalaiskulkimia oli kuitenkin saapunut paikalle melko mukavasti, kuten joka vuosi tapana on ollut.

Grand Tour de Renault järjestettiin Valkeakosken Tarttilassa. Porukkaa oli kertynyt melko mukavasti viettämään kesäistä tapahtumaa, toki väkeä olisi mahtunut enemmänkin, sillä puitteet olivat hyvät ja ilmakein suosi jälleen lukuun ottamatta pientä sadekuuroa. Suuret kiitokset järjestelyistä Kyrölän Jounille ja Tiinalle sekä muille järjestelyissä mukana olleille. Kerholaisia oli mukana myös Tanskassa pohjoismaisessa Renault-kokoontumisessa.

Sinisorsa Racingin ratapäivää ajeltiin tänä vuonna Jurvan Botniaringillä 2.9.2017. Vanhojen tuttujen lisäksi oli paikalle saapunut uusiakin kasvoja. Itse odottelin ratapäivää melko innostunein mielin, jotta pääsisin

kokeilemaan talven aikana hankkimaani rata-autoa. Ajatuksena oli testata autoa ennen kuin alan suunnitella, mikä sen tulevaisuus loppujen lopuksi on. Testi sujui niin hyvin, että nyt jo suunnitellaan tulevaa projektia lisää.

Nähdään tulevan vuoden tapahtumissa, mukavaa loppuvuotta kaikille.

Jarmo Kankare

Renautist
Numero 2/2017

Club
Renault de Finlande ry:n
kerholehti

Toimittanut:
Wellu

Aineiston kokoaminen:
Kari Kitti

Avustajat:
Tom Bruinink
Arttu Haimi
Vesa Heinänen
Wellu Heinänen
Sari Häkkinen
Jarmo Kankare
Hannu Kautto
Kari Kitti
Marko Liuksiala
Mika Mäkinen
Mikko Nieminen
Jorma Peisalo
Vertti Ruhanen
Arttu Salo
Maarit Salo
Minna Salo
Miikka Sonkki
Mikael Takalo
Timo Tuovinen

Autokorjaamo Kujala Oy

Huippuluokan huoltoa ranskalaisille automerkeille!

Tuo autosi huoltoon Autokorjaamo Kujala Oy:n ammattilaisten osaaviin käsiin Vantaan Korsoon ja voit olla varma, että se tulee kuntoon kertaheitolla! Meillä on yli 30 vuotta kokemusta ranskalaisista automerkeistä, erityisesti Renaultista. Olemme esimerkiksi huoltaneet ja korjanneet yli 20 000 Renaultia näiden vuosien aikana, joten osaamisemme on hioutunut huippuunsa. Renault-huoltoja teemme jo toisessa sukupolvessa.

Tuntemme myös muiden ranskalaisten automerkkien – kuten Citroënin, Peugeotin ja Dacian – ominaispiirteet.

Takuuvarmaa ja nopeaa palvelua

Käytämme ensiluokkaisen laadukkaita, alkuperäisiä varaosia ranskalaiseen autoosi. Ne ylläpitävät autosi turvallisuutta ja jälleenmyyntiarvoa. Palvelemme sinua riipeästi – saat huollon viikon varausajalla!

RENAULT CITROEN PEUGEOT DACIA

Urpiaisentie 7 B 1, 01450 Vantaa. Puh. (09) 872 8911 ja 0400 512 816. kujala@autokorjaamokujala.fi
Avoimna ma-to 7.30 – 17, pe 7.30 – 16
www.autokorjaamokujala.fi

Renault-kesäpäivät Tarttilassa

Teksti ja kuvat:
Arttu, Maarit, Minna ja Hannu.

Renault-kerhon 33. kesäpäiviä vietettiin Valkeakosken Tarttilassa Päivölän kansanopistolla 21.-23.7.2017. Tapahtumaan osallistui tänä vuonna noin 120 harrastajaa. Opiston miljöö tarjosi tapahtumalle upeat puitteet ja sääkin suosi meitä jälleen. Useimmat osallistujat saapuivat jo perjantaina, jolloin ohjelmassa oli perinteiseen tapaan visailua ja iltapalaa grilaamisen merkeissä. Oma tapahtumamme alkoiinkin sillä, että teltastamme oli jäänyt pääliso Minnan ja Hannun eteiseen, mutta onneksi hakumatkaa oli vain 14km, vaikka se Minnaa harmittikin ja muut epäilivät jo Minnan jääneen kotiin, kun hakureissu tuntui kestävän. Lopulta Minna ja teltta saapuivat ja päästiin

ksaushommiin.

Lauantain ohjelma alkoi rompetorilla, jossa oli tarjolla ostettavaa autonosista pörrösukkiin. Meidänkin seurueesta Arttu innostui myyntitouhuihin ja päivysti Erkan apuna koko rompetorin ajan. Rompetorin jälkeen yhteinen kiertojelu suuntautui helteiselle Toijalan torille. Varsinainen toriaika oli ehtinyt jo päättyä, mutta kesäiseen tapaan jäätelökioski oli avoinna ja sinne saimmekin kunnon ruuhkan aikaiseksi! Torilta halukkaat lähtivät tutustumaan Veturimuseoon, jossa pääsi opastetun kierroksen jälkeen kokeilemaan resinalla ajoa ja päätteeksi sai vielä nauttia kahvit vanhas- ravintolavaunussa.

Opistolle palattuamme ohjelma jatkui rastitehtävällä, jossa piti mm. tunnistaa erilaisia tuotemerkkejä ja piirtää äpyli. Hannu harmittelikin palkinnonjaossa, ettei osallistunut kisaan, sillä hän olisi tiennyt, mikä äpyli on. Myöhemmin meille muille selvisi, että sehän on lehmä. Kerhon puolesta oli tarjolla myös iltapäivän munkkikahvit. Alkuiltasta kokoonnuimme perinteiseen tapaan yhteiselle päivälliselle, jonka yhteydessä opiston opiskelija kertoi meille Päivölästä. Opiston toiminta alkoi jo 1894 ja sota-aikana siellä toimi sotasairaala. Nykyään opistolla opiskellaan mm. matkaoppaaksi, kuvataiteita ja arkkitehtuuria sekä järjestetään avoimen yliopiston kursseja.

Hallitus oli kutsunut kokoon ylimääräisen yhdistyksen kokouksen sääntöjen päivittämistä varten. Sääntömuutosta käsitellään vielä uudelleen seuraavassa

yhdistyksen kokouksessa, eli keväällä järjestettävässä vuosikokouksessa.

Saunaosasto ja uima-allas olivat ahkerassa käytössä koko tapahtuman ajan. Iltavirkuille oli tarjolla molempina iltoina myös karaokea, vaikka lauantaina opiston alueelle saapui joukko rauhoittumiskursseille osallistujia!

Kesän kauneimmaksi valittiin Jukka Kätevän GTA Alpine. Jaetulle toiselle sijalle ylsivät Markku Ylisen Caravelle ja Jouni Kyrölään Renault 30, neljännelle sijalle Raimo Kähkösen Renault 11.

Kiitos järjestäjille hienosta tapahtumasta ja hyvistä järjestelyistä! Erityisesti täytyy mainita yöllä kerhon teltalla tarjolla ollut kahvi, joka maistui karaokesta poistuville juhlijoille. Oli myös hauska tutustua uusiin kerholaisiin, jotka olivat tulleet rohkeasti mukaan!

Tuliaisia Tallinnasta

Ensimmäisen Renault Capturin hankinnasta oli vierähtänyt jo yli kolme vuotta, joten vaihto uuteen alkoi tulla ajankohtaiseksi.

**Teksti ja kuvat:
Jorma Peisalo**

Käytännössä vaihtoehtoina on ollut, että sitä joko vaihtaa autoa noin 3-4 vuoden välein tai sitten pitää autoa loppuun asti. Tällä kertaa uudet mallit houkuttivat sen verran, että päätös auton vaihtamisesta oli lopulta aika helppo.

Uusi Scenic houkutti, sillä metallinhohtokeltainen mustalla katolla on todella tyylikäs kokonaisuus. Uusien sukupolvien myötä Scenicin ulkomitat vain ovat kasvaneet niin, että auton parkkeeraaminen ahtaaseen kerrostalon ruutuun alkaa olla haastavaa. Eikä meillä oikeasti ole myöskään tarvetta isolle autolle.

Tiedossa oli, että Capturiin oli tulossa kasvojenkohotus, joten yritin selaila nettiä ja löytää lisätietoja, mitä on tulossa. Varsinaisesti muutokset eivät olleet kovin suuria mutta varustelutasojen nimet olivat menneet uusiksi ja niitä oli tullut muutama lisää. Täs-

sä pitää toki olla hieman tarkkana, koska eri maiden tarjonta ei ole sama.

Koska Suomen maahan-tuojan sivustolla ei ollut vielä tietoa tarjolla, niin kävin läpi eri maiden sivuja ja sitä kautta päädyin Viron sivustolle. Yllätykse-

seni huomasin, että heillä on valikoimissa myös Initiale Paris -malli. Renaultin mallistossa tuo tarkoittaa parasta varustelutasoa, jota aikaisemmin olen nähnyt vain selvästi kalliimmissa malleissa (kuten Espace, jota tuli ihailtua Pariisiin autonäyttelyssä). Odotin siis mielenkiinnolla, mitä tulisi tarjolle Suomessa.

Kun Suomen tarjonta sitten julkistettiin, niin ei pä siellä ollut tarjolla kaikkia eri versioita. Eikä niitä siten ollut tilattavissa, vaikka olisi halunnut. Yleisesti on kerholaisten kesken ihmetelty sitä, mikä aiheuttaa tarjonnan rajaamisen. Nykytekniikalla voisi helposti tehdä sivuston, jossa voisi käydä ruksaamassa, mitä

tahansa varusteita valmistaja tarjoaa. Ei pitäisi aiheuttaa lisäkustannuksia maahantuojaalle, mutta joku syy siihen varmaan on.

Tässä vaiheessa vaihtointo laski sen verran, että ajattelin palata asiaan joskus syksyllä. Kuitenkin mahdollisuus ostaa Initiale jäi hieman kummittelemaan takaraivoon. Asia olisi varmaan jäänytkin hautumaan pidempään, mutta sitten eräs Kari alkoi kovasti puhua uuden Capturin tilaamisesta, joten aktivoitin hieman. Kyselin siis vaihtotarjouksia.

Kävin myös uudestaan katsomassa Viron sivustolta, mitä Initiale siellä maksaisi ja koska hinta ei vaikuttanut ihan mahdottomalta (ottaen siis huomioon lisäksi tulevat ALV:n ja autoveron), aloin selvittää, mitä kaikkea tuonti oikein vaatisi. Yksi iso asia olisi nykyisen auton myynti, joten pyysin tarjouksia. Täytyy sanoa, että iso osa ostotarjouksista oli järkyttäviä verrattuna siihen, mitä itse oletti (vertailin niitä vastaavan mallin pyyntihintoihin). Ymmärrän kyllä, että liikkeen pitää saada oma katteensa, mutta kohtuus kaikessa. Onneksi joukossa oli hyväksyttävissä olevia tarjouksia. Mietin myös suoramyynä, koska silloin olisi mahdollisuus saada hieman parempi hinta, toki se veisi enemmän aikaa ja vaivaa.

Päätin pyytää tarjouksen Initialesta Virossa. Siellä on kaksi Renaultia myyvää liikettä ja toisen sivustolla on oikein suomenkielinen lomake tarjouspyyntöä varten. Tarjous tästä liikkeestä tuli seuraavana päivänä ja toisesta ei koskaan (ilmeisesti suomeksi kirjoitettu pyyntö oli liian haastava). Hienosäätöä tehtiin sähköpostitse, ja kun pyysin hintaa ilman Viron arvonlisäveroa, niin vastauksena oli, että eivät voi myydä arvonlisäverottomana yksityishenkilöille.

Päätin kuitenkin vielä lukea uudestaan verohallinnon sivuston ohjeet, koska jotenkin oli jäänyt sellainen muistikuva, että kyllä sen pitäisi olla mahdollista. Kehuttakoon tässä välissä verohallinnon sivustoa, sillä siellä on hyvin kerrottu kaikki mahdollinen, jos haluaa tuoda auton ulkomailta. Muistikuvani oli oikea ja laitoin myyjälle oikein linkin sivuston kohtaan, jossa tämä EU-alueita koskeva lausunto oli. Koska ohje jättää jäsenmaille kuitenkin mahdollisuuden periä ALV:n, myyjä tarkisti asian verottajalta Virossa, ja todellakin se salli myynnin ilman ALV:ta myös yksityisille, jos auto viedään maasta.

Säälinen ostotarjous nykyisestä autosta, järkevä hinta uudesta ja pieni poltto saati Initiale-malli kallisivat vaa'an siihen, että päätin kokeilla, miten tuonti onnistuu. Myyjällä ei ollut liikkeessä yhtään Initiale-mallia, mutta esiteltiin kaksi, joista toisen voisi valita. Toki vaihtoehtona olisi myös tilata suoraan tehtaalta, jolloin varustelun saisi valita täysin vapaasti, mutta toimitusaika olisi 3-4 kuukautta.

Tulossa olevien autojen varustelu oli riittävä ja ai-

noa enemmän pohdintaa aiheuttanut asia oli auton väri. Initialeen kuuluu tumma violetti ja tulossa olevissa autoissa oli tuo tumma violetti mustalla katolla. Olin nähnyt värin Pariisin autonäyttelyssä ja tiesin sen olevan erittäin tumma, käytännössä lähes musta. Minusta Capturiin sopii jokin pirteä väri ja mielellään vielä kaksivärisyys. Piti siis valita, otanko Initiale-malliin kuuluvan värin vai jonkin muun yhdistelmän. Lopulta päädyin tummaan violettiin.

Sitten vain lopullinen tilaus myyjälle ja käsirahan maksu, joka sujui normaalina pankkisiirtona, sillä myyjällä oli tili Nordeassa. Arvioitu toimitusaika oli syyskuun alkupuolella ja mielessä kävi heti, että ehtisikö auto syyskokoontumiseen. Toive toteutui, sillä pääsin hakemaan auton torstaina, kun syystapahtuma alkoi perjantaina.

Hakupäivän aamuna oli sitten hieman jännitystä, että miten reissu sujuu ja onko siellä auto odottamassa. Lauttaterminaalissa oli hieman hämminkiä, koska sen paremmin automaatti kuin virkailijakaan ei meinannut ymmärtää, että menomatka ei ole autoa, mutta paluumatkalla on. Tallinnan päässä hypättiin sitten taksiin, koska City Motorsin liike sijaitsee kaupungin ulkopuolella. Taksikuski kyseli parikin kertaa, haluammeko todellakin annettuun osoitteeseen ja rupesi jo epäilyttämään, että tuliko jotenkin kirjoitettua osoite väärin. Osoite näytti kiinnostavan kuskia sen verran, että jonossa seistessä hän kävi Googlen tietotomistossa ja totesi sitten meille, että siellähän on Renault-kauppa.

Liike löytyi ja myyjämme Ener otti meidät ystävällisesti vastaan. Hän pahoitteli, ettei hänen suomen-

taitonsa ole kovin hyvä, mutta hyvin sillä tultiin toimeen. Auto vastasi odotuksia ja myyjä kävi kaikki asiat ja ominaisuudet läpi. Kaiken kaikkiaan palvelu pelasi hienosti. Hieman tuntui ikävältä ajaa uutuuttaan kiiltävä auto ulos liikkeestä, sillä sää ei suosinut vaan vettä vihmoi. Sade myös vaikutti meidän loppupäivän ohjelmaan – päädyimme isoon kauppakeskukseen, jossa tuli sitten tehtyä yllätyslöytöjä. Violetti oli päivän väri. Lautalla saimme hyvän paikan, sillä viereen ei tullut autoja ja muutenkin loppumatka sujui mukavasti.

Tässä vaiheessa lukijoilla on varmaan mielessä kysymys, että tuliko halvemmaksi hakea auto Virossa. No, tätä kirjoitettaessa veropäätöstä ei ole vielä tullut, joten sen takia lopullista vastausta tuohon kysymykseen ei voi vielä antaa. Kannattaa kuitenkin muistaa, että tässä tapauksessa syynä ei ollut hinta vaan se, että Initiale Paris -mallia ei Suomessa saa. Samasta syystä ei voi myöskään vielä vastata siihen, ostaisinko toiste ulkomailta, mutta tähänastisen kokemuksen perusteella sanoisin, että ostaminen ulkomailta ei ole mahdottoman vaikeaa, kunhan on tutustunut asioihin. Hieman ylimääräistä vaivaa se tosin vaatii, koska kaikki asiat pitää hoitaa itse.

Classic Motorshow 2017

RANSKALAINEN AVENUE

Teksti: Mikael Takalo, kuvat: Arttu Haimi

Ranskalaisten merkkikerhojen yhteistyöstä on puhuttu pitkään, jopa minä tiedän sen. Kuitenkaan mihinkään konkreettiseen yhteistyöhön ei oltu vielä päästy, lukuun ottamatta Ranskalaista Visiittiä, lähinnä yhteistyöstä on vain puhuttu ja kaikki merkkikerhot ovat sille vihreää valoa näyttäneet. Nyt kuitenkin saatiin idea, jonka alkuperästä ei niin ole tietoa, että voisimme pitää Lahden Classic Motorshow:ssa yhteisen osaston. Osastostahan saisi tehtyä suuren, sillä mukana kuitenkin oli seitsemän merkkikerhoa. Classicin puolelta saatiin idealle vihreää valoa ja siitä jopa hieman innostuttiin.

Itse päädyin meidän kerhon puolesta tähän kuvioon puolittain vahingossa ja olosuhteiden mahdollistamana. Ensimmäisen kokouksen aikaan, kun kerhon muilla aktiiveilla tuntui jokaisella olevan jo varattuna muita menoja. Tieto kokouksesta, tai oikeastaan kysely "mitäs muuten teet lauantaina" tuli puhelimeeni samaisen viikon keskiviikkona. Kysyjänä toimi, ei enempää tai vähempää, kerhoamme vahvassa selässään kantava, ja suurella salmiakki sydämellä ope-roiva puheenjohtajamme Japi. Tästä ensin hieman hämmästyneenä, lupauduin suuntaamaan Clioni keulan kohti Kangasalaa, jossa kokous oli määrä järjestää. Tässä kuitenkin kohdattiin vielä pieniä vastoinkäymisiä, sillä Clio ei suostunut kyseisellä hetkellä käynnistymään bensapumpun hiljaisuuden johdosta. Elettiin tammikuun loppu ja pumpun vaihtoon olisi kaksi vaihtoehtoa, tankin pudotus tai penkin alle lattiaan reiän tekeminen. Tilat Turussa taikka aikataulu eivät pudottamista tukeneet, joten keskityttiin reiän tekoon ja niin pumppu saatiin korjattua ja matka olisi mahdollinen.

2000 euron palkinto-shekin lahjoitti Kamasa-Tools.

Renaultist

Lisähämmennystä tähän kokoukseen toi vielä seuraavana iltana saatu puhelinsoitto, jossa soittaja esittäytyi 2CV killan jäseneksi, ja vaati tuomaan pienoismalleja koossa 1:28. Siinä vaiheessa iski pieni paniikki, mitä olisi vielä luussa, tietä kuitenkin oli, että jotain siellä suunniteltiin Classic Motorshow:hun.

Itse kokouspaikalla kuitenkin tilanne selkisi ja pienten keskustelujen jälkeen pääsin jyvälle mitä nyt ollaan suunnittelemassa. Paikallekin muuten tultiin hieman myöhässä, kun tuli vähän se bensapumpun tiiviste laitettua huonosti, joten perään tehtiin sitten vähän vanaa (dinosaurukset takaisin luontoon.) Myöskin pienoismallien kyseleminen selvisi, kun huomasin, että avenuelle varatusta alueesta oli tehty mittakaavan mukainen pienoismalli, johon oli sitten mukava asetella autot haluttuun järjestykseen.

Suunnittelu kokouksia järjestettiin ennen itse näytelyä neljä, joissa saatiin sovittua sponsorointi asiat, osaston teema ja suurinpiirteinen layout ja tarvittava rekvisiitti. Ja tietenkin kuka minkäkin asian hoitaa ja kuka sen kaiken sinne kuskaa. Autoja saatiin mahduttua lopulta alueelle 25! Kahvi sponsorointinkin saatiin hoidettua lopulta, kun PSA:n maahantuonti siirtyi kesken projektin Veholta Bassadonelle, joka aiheutti meillekin sponsoroinnin uudelleen järjestelyyn.

Kävijöitä osastolla oli, ranskalaiseen tapaan, ruuhkaksi asti ja osasto keräsi kiitosta alusta loppuun. Mukava lisä alueella olivat sinne tänne pysäköidyt polkupyörät, kasvit ja ehkä näkyvimpana, tai oikeastaan kuuluvimpana, ranskankielinen katusoittaja. Suuret kiitokset hänellekin. Autotkin pysäköitiin avenuelle peri ranskalaiseen tapaan, merkit sekaisin ja sinne minne mahtuu. Epäjärjestyksenkin takana kuitenkin on tarkkaa suunnittelua ja harkintaa.

Lopputuloksen olen tyytyväinen ja niin tuntuivat olevan muutkin mukana olleet. Myöskin järjestäjä osoitti tyytyväisyytensä luovuttamalla parhaan osaston palkinnon, mille muullekkaan, kuin Ranskalaiselle Avenueille, kyllä siellä oltiin yhtä hymyä kaikki. Haluankin kiittää kaikkien merkkikerhojen "avenue

Ranskalaisella osastolla lauloi Rauni Rokka.

vastaavia", me teimme tämän yhdessä. Kiitokset myöskin autonsa paikalle tuoneille, sekä paikalla olleille kerholaisille, aktiivinen jäsenistö mahdollistaa tällaiset suuret ponnistukset. Kiitokset myös Mobilialle, joka antoi meidän pitää kokouksemme tiloissaan ja saimme vielä nauttia mahtavista anti-mistakin.

Renault kerhon paikalle järjestämät autot ja vielä henkilökohtaiset kiitokseni omistajille:

Markku Klemola,
Alpine A110 1300S, 1969
Jouni Kyrölä,
Renault R12 Break, 1977
Timo Tuovinen,
Renault R15 TS, 1974
Kari Huotari,
Renault R8 Major, 1972

Ranskalainen visiitti 2017

Oriveden opisto

"Lasertwingo"

Teksti ja kuvat: Vertti Ruhanen

Olin ekan kerran mukana Ranskalaisessa visiitissä. Pääsin sinne papan kanssa Estalla kun mummi jäi Vernan kanssa kotiin. Matka oli melko pitkä, mutta onneksi meillä oli papan kanssa eväät ja oli mulla autoja ja Akujakin mukana.

Siellä perillä oli paljon autoja ja iso Rellukerhon lippu, koska meidän porukka järjesti sen. Renaultien jälkeen tykkäsin eniten Sitikoista. Mutta oli muissakin autoissa hienoja. Pidin papan kanssa rompemyyntiä, mutta kävin myös katselemassa muita autoja ja

kuvasin niitä. Ihmisiäkin siellä oli paljon, osa tuttuja, mutta paljon vieraita. Artun kanssa oli kiva ostaa Karilta autoja.

Vaikka matka oli pitkä, niin päivä oli kiva. Kun me lähdettiin, meitä kuvattiin videolle. Katottiin sitä filmiä myöhemmin papan kanssa YouTubesta, se oli kamalan pitkä. Haluaisin päästä visiittiin myös joskus uudestaan. En tiää mikä auto oli hienoin, kun niitä oli niin paljon. Uudet ja vanhat autot oli yhtä hienoja.

Me järjestettiin.

Lähdössä visiittiin

Kiva väri.

Hieno.

Renaultist

Tipi ajelulla.

Alpine on aina hieno, ruskean Alpinen kultaiset vanteet oli myös hienot.

Pikkuautonäyttely.

En tiedä mikä auto tämä on

Näitä oli kaksi.

Hassun näköinen, kiva auto.

Rompetori konepellillä.

Matala auto.

Teksti ja kuvat: Marko Liuksiala

Mobilisti-Ilta

Växsky 4.7.2017

Tänään on se päivä. Ensimmäistä kertaa ei ole mitään syytä eikä selitystä olla lähtemättä katsomaan paljon puhuttua Mobilisti-iltaa Växskyyn. Katson ennen lähtöä vähän säätietoja ja internetistä selviää että paikanpäällä pitäisi olla ihan kohtuullinen sää.

Kävelen parkkialueelle ja herättelen nukkuvaa leijonaa. Sillä on tänään hyvä päivä ja se lähtee ihan mielellään pieneen reissuun. Matka etenee vaikka matkan aikana tuntuu että taivaalta tulee suurinpiirtein kaikkea mitä voi tulla paitsi niitä ämmiä äkeet selässä. Leijona palelee ja minäkin palelen mutta hetken kuluttua sää taas kirkastuu ja elämä hymyilee.

Saavumme tapahtumapaikalle osoitteeseen Meijeritie 1 ja heti alussa leijona murahtaa ilkeästi parille saksalaiselle, se kun edellisenä talvena sai liian rajun kosketuksen takapäähän ilkeältä saksalaiselta.

Kaivan kameran tavaratilasta ja laahustan katsomaan mitä näkyy. Huomaan että ainakin puheet autojen suuresta lukumäärästä pitävät paikkansa. Ensimmäinen tuttu johon törmään on elävä internet-legenda Martti Suutari joka Rauninsa kanssa on saapunut paikalle. Renaulteja näkyy myös ihan kiitettävä määrä mutta ovat sen verran hajallaan että samaan kuvaan on mahdoton saada kahta enempää. Luulen näkeväni myös Mika Mäkisen R10:n mutta sitten huomaan että Mikan ELMIS eli ELM-15 onkin valeasussa eli rekisterikilpi ei täsmää, no nappaan kuvan että Mika saa ihailia sitä myöhemmin. Seuraavaksi näen Janne Sani:n punaisen Dauphine:n mutta mies itse on kadonnut. Nappaan myös siitä kaiken varalta kuvan jos vaikka taas erehdyin rekisteristä.

Uudet CAPTUR & KADJAR Crossovers by Renault

Renaultin SUPERSYKSY
Varustetason korotus ja talvirenkaat veloitusetta määräraajaan Clio-, Captur-, Mégane-, Kadjar-, Scénic- ja Talisman-malleja.
Etusi yhteensä jopa yli 4.000 €

CAPTUR TCe 90 Zen S17 nyt 19.490 € sis. tk 600 €. Kulutus 5,1 l/100 km, CO₂ 113 g/km.

KADJAR TCe 130 Zen S17 nyt 23.790 € sis. tk 600 €. Kulutus 5,6 l/100 km, CO₂ 126 g/km.

Varustetason korotus -kampanjaan kuuluvat mallit on erikseen merkitty asiakashinnastoihin. Kampanja voimassa uusiin asiakastilauksiin, määräraajaan autoja, jotka rekisteröidään 29.12.2017 mennessä. Tarjousta ei voi yhdistää muihin etuihin. Lue lisää renaul.fi. Kuvan autot erikoisvarustein.

Takuu 4 vuotta tai 100 000km sisältäen 24 h Tiepalvelun.

Pienet Renaultit eivät ole valittu tällä kertaa minkään teeman mukaan, ovatpahan viimeisimpiä hankintoja hyllyyni. Muutama uutuus on jo esitelty kerhomme nettisivulla joten ne eivät ole mukana tässä jutussa.

Pieniä Rellu-uutuuksia

1 Mallit ovat jonkinlaisessa ikäjärjestyksessä, joten ensimmäisenä on AG1 eli ns. Marnen taxi vuodelta 1914. Nämä autot saivat nimensä siitä kun niillä siirrettiin ensimmäisen maailmansodan aikana Ranskan joukkoja salaa öiseen aikaan saksalaisten rintamalinjojen taakse. Marne taxi ei välttämättä ole yksi ja ainoa malli, koska eihän Pariisin taksitolpallakaan kaikki Rellut olleet samaa vuosimallia. Joten pienoismallienkin ikähaarukka käsittää ainakin vuodet 1904-14. Tämän auton kanssa tuli tehtyä Sulo Vileenit, minullahan on jo kaksi Marnen taxia. Eli enempiä ei tarvita, mutta kun sen sai niin halvalla. Ja se oli niin hyvän näköinenkin, ja eri valmistajan, ja... Malli tarttui mukaani viime kertaiselta Retro Mobile reissulta. Julkaisija Altaya, valmistaja ehkä Universal Hobbies/Kiina.

2 Kaksivärinen 1000 kiloinen Goelette R2060 vm.1950, eli suomalaisittain Mörkö-Rellu on ensimmäinen kaappariovinen versio joka minulla on. Itse asiassa en edes tiennyt että Mörköä on valmistettu noilla ovilla, ihmettelin vaan että mikäs tässä on hieman oudon näköistä. Mere Picon juustoja kuljettava Rellu on rekisteröity Saint-Felixin kaupungissa, Haut-Savoie departementissä. Eli juuri siellä mistä tuo juusto on kotoisin, tuon maakunnan vaakunakin on laitettu etuoveen. Siitä pisteet mallin valmistajalle. Auton mukana tullessa lehdessä on kuva oikeasta autosta, ja siinä on vain yksi tuulilasin pyyhkijä, joten niin on pienoismallissakin! Myös toisen pyyhkijän reiän peittävä tulppa on huomioitu, ripaus hopeamaalia ovenkahvoihin, syylärin korkkiin ja erittäin tarkasti toteutettuun salmiakki-logoon. Malli on tullut maahamme Ranskan kirjeenvaihtajamme Franck Destraitin toimesta, se kuuluu Hachetten julkaisemaan Véhicules Publicitaires-kioskiautosarjaan. Valmistaja ehkä IXO, Bangladesh.

3 Lasiliikkeen Estafette pick-up on ensimmäisellä tiheällä maskilla varustettu malli, lavalla lasien kuljetusteline sekä varapyörä. Saint-Gobain tuli tunnetuksi ensin lasin valmistuksesta, nythän se on monen suomalaisenkin tuntema ja Suomessakin toimiva rakennustuotteita valmistama kansainvälinen yritys. Pienoismalli on uustuotantoa ja sen esikuvana on ollut vanha Dinky Toys-auto, niitä ei pidä sekoittaa keskenään. Vanhan Dinkyn hintapyyntö alkuperäisellä laatikolla ovat useamman sadan euron luokkaa, kun tämän ostosta selviää muutamalla kympillä. Hyvin ovat säilyttäneet alkuperäisen tyylin, auton korissa ei ole yhtään erillistä osaa, vaan kaikki ovat valumuotissa valmiina. Tuulilasin pyyhkijätkin on valettu lasiin. Noissa 1960-70-luvun leikkiautoissa oli päällä kunnan maalikerros, kuten myös tässäkin. Akselisto ja renkaat noutavat samaa linjaa, kuvassa näkyy hieman etuakselin rautatanko. Renkaina mustat ja pyöreät ns.O-renkaat jotka olivat sopivia kaikkiin Dinky malleihin. Ovat sentään laittaneet uudet erilaiset tekstit pohjalevyyn, etteivät löyhämoraaliset henkilöt kauppaa näitä vanhoina. Tätäkään autoa en pystynyt ohittamaan Retro reissulla, yritin kyllä. Julkaisija Atlas, valmistaja Norev, Mattel, Ranska/Kiina.

4 Valkoinen R16 taitaa olla vuodelta 1965, ainakin laatikossa lukee niin, sekä päätellen säleiköstä, takalampuista sekä raitisilmaluukusta. Monaco-laisen Radio Monte Carlon punavalkoiset värit sopivat siihen mielestäni loistavasti. Tuo sama väriyhdistelmä esiintyy monissa heidän sponsoroimissa ralliautoissa, esim. Ragnotin 12Gordinissa. Pienoismalli on vuodelta 1998 ja se kuuluu Renaultin 100-vuotis juhliissa Billancourtissa julkaistun pienoismallisarjaan, jota valmistettiin vain 2500 kpl numeroitu sarja. Kun en sitä silloin älynnyt ostaa, niin nyt melkein 20 vuotta myöhemmin se piti hankkia Retrosta. Tämä on sen verran vanhaa tuotantoa että tässä aukeavat konepelti ja takaluukku, myös hattuhylly on nousevaa mallia. Monacon vaakunalla varustettu oma sininen rekisterikilpi sekä oikean muotoiset "kolmisakaraiset" pölykapselit kruunaavat kokonaisuuden. Itse asiassa pienoismallin kori on vanhempaa perua jostain 60-luvulta, tehdas vaan päivitti autoa pienillä yksityiskohdilla 90-luvulle. Ja siitähän tuli melkein moderni malli. Valmistaja Norev, Ranska tai Kiina.

5 Sininen 12 Gordini on mainekkaan kilpurin siviiliversio, vakiokuntoisena sen 1565 kuutioisesta moottorista otettiin irti 135 SAE heppaa. Huippunopeuden ollessa 185 km/h, kiihtyvyyks: 1 km seisovalla lähdöllä: 31,8 s. Tiedot poimitu vuoden -72 esitteestä, nuo olivat silloin hurjia lukemia! Pienoismalli on valmistettu aivan samalla kaavalla kuin edellä esitelty Estafette, auto siis Dinky Toys kopio. Samat keuhut sopivat siihenkin, tässä on lisäksi aukeavat etuovet ja paremmat renkaat. Konepellissä ei ole ilmanottoaukkoa, mutta bensatankin korkki sentään on vasemmalla puolella. Tämä 12G löytyi elokuussa eräältä Loimaan rompetorin myyntipöydältä. Julkaisija Atlas, valmistaja Mattel, Norev, Ranska/Kiina.

6 Punainen 21 Turbo 4X4 Supertourisme vuodelta 1989 on yksi Jean Ragnotin ajamista lukuisista kilpa-autoista. Sen 2-litrainen moottori tuotti 430 hv ja nopeutta luvattiin 290 km/h. Tämän puhtasverisen rata-auton ohjaamossa tietenkin vain yksi penkki jonka ympärille on asennettu monenmoisia minulle tuntemattomia säätöamikoita ja vempeleitä. Resiinistä valmistettu pienoismalli on ajalta jolloin näitä viimeistelemättömiä rakennussarjoja itse viilailtiin ja maalattiin, sekä silloisia teippejä/siirtokuvia kylkiin liimailtiin. Ja kyllä niitä jotkut kätösistään taitavat vieläkin kokoavat, esim. Erkki A. tekee ihan mitä vaan. Eli ei niin kovin kaunis tekele, mutta nyt jo aika harvinainen malli. Koska auto on jo aika vanha, niin sen takaspoileri on vauhdissa kadonnut jonnekin radan varteen eikä uutta ole vielä löytynyt. Mutta kun näin sen Retrossa erään myyjän tarjouslaatikossa, niin vanhan 21-äijän piti noukkia se mukaan puutteista huolimatta. Valmistaja Provence Moulage, Ranska.

7 Valkoinen Captur on Ranskan kunnallisen poliisin palveluksessa, taitaa olla ihan Dynamique-versio. Vanteet näyttävät olevan kotoisin Cliosta, tai ainakin Suomessa noita Pulsizer-vanteita myydään Clion varusteina. Ja eikös ne sovi Capturinkin alle. Ja kas, netin hakukone löysi kuvan samanlaisesta 1:1 poliisi-Capturista, eli kyllä noita on ihan oikeasti olemassa. Tuo yksilö on kyllä oikeastaan leluksi valmistettu, mutta kun meikäläisellä on itsellään samanlainen käyttöautona, niin tämä lelu pääsi mukaan pienoismallitarinaan. Eipä silti, tuo lelu on parempi kuin jotkut ns. pienoismallit. Hinta/laatu suhdehan siinä on suorastaan erinomainen, valitettavasti näitä erikoismalleja ei vaan myydä Suomessa. Oikeastaan en ole nähnyt yhtään Capturin pienoismallia täällä myynnissä, tämäkin on tullut ebayn kautta maahamme. Valmistaja Burago, Italia/Kiina.

8 R.S.01 on Renaultin uusin kilpa-auto. No tässä on sitten 500 hummaa ja vauhtia 300. Tämä auton perusversio on jo esitelty kerhomme nettisivulla huhtikuussa 2016, nyt tutustutaan showmielessä rakennettuun Interceptor-Highway Patrol poliisiautoon. Jos on netti käytössä, niin auton käyttötarkoituksen näkee helpoiten syöttämällä hakukoneeseen auton ja kuljettajan nimen, joka on jälleen monsieur Jean Ragnotti. Eli kaahaajia sillä siinä video-pätkässä napsitaan. Tämäkin auto on lelusarjaa ja vieläpä hyvä sellainen, tässä pakkaa hieman hämärtymään lelu ja pienoismallin raja. Niin jos sellaista voidaan edes vetää, isompien mallien ystäville tiedoksi että tätä saa myös 1:18 kokoisena. Mallin ilmettä parantavat hyvin valmistetut dekaalit, eli kaikki tekstit ja värilätkät ovat oikeissa kohdissa. Tämä R.S.01 kun kerran on lähellä tonttia oleva rata-auto, niin maavaraa ei ole 1:43 kokoisessa mallissa edes milläkään. Valmistaja Burago, Italia/Kiina.

Clio Cup Alastarolla 20. toukokuuta

Kerholaisten autoja Renault-teltan jatkona ja saivat ansaitsemansa huomion.

Sisälinja osoittautui kisassa parhaaksi valinnaksi.

Mutkaan tullessa pääsee takapä hieman irtoamaan.

Yleiskuvaa Renault-teltasta.

Palkintoseremoniat olivat ihan kuin isommissakin kisoissa.

Palkintopöytä näytti komealta ja kullekin pokaalille löytyi ottajansa.

Teksti ja kuvat: Jorma Peisalo

Formulat valmiina lähtöön.

Carrera Cupin autot odottamassa lähtöä.

Clio R.S. on komean näköinen ja keltainen väri sopii hienosti.

Minun Renault -asiakkaille tuli keväällä mahdollisuus osallistua moottoriurheilupäivään Alastaron moottoriradalla. Hieno ele maahantuojalta tarjota tilaisuus nähdä Renaulteja radalla!

Kilpailualueella oli Renault-teltoa, josta sai mukaansa Renault Sport t-paidan ja teltalla oli myös mahdollista tutustua uusiin Renault Clio R.S. sekä Megane GT -malleihin (voi kun olisi vielä päässyt radalle kokeilemaan). Tämän lisäksi kerholaiset toivat näytille myös teemaan sopivaa harrastekalustoa.

Katsojien kannalta päivä oli aivan loistava kisan seurantaan, sillä aurinko lämmitti mukavasti ja pieni tuuli piti huolen siitä, ettei somossa ollut liian kuuma.

Kilpaluokkia oli neljä: STCC, Carrera Cup, Formula STCC ja Clio Cup. Ohjelmaan kuuluivat lämmittelyajot sekä kaksi kilpalähtöä

kullekin luokalle. Clio Cupin molemmat lähdöt voitti STC Racing tiimin Joel Jern.

Autojen kuvaaminen radalla oli aluksi hieinan haastavaa, sillä tavallinen pokkari osoittautui turhan hitaaksi nopeasti liikkuville autoille, varsinkin zoomia käytettäessä. Kuvia tuli onneksi otettua riittävästi, jotta seasta löytyi jotain julkaisukelpoista. Valitettavasti kuvat eivät välitä ääniä, sillä ne ovat oleellinen osa tunnelmaa ja voi vain kuvitella, miltä F1-autot kuulostavat radalla.

Palkintoseremoniat olivat ihan kuin isommissakin kisoissa.

Palkintopöytä näytti komealta ja kullekin pokaalille löytyi ottajansa.

Uusi Renault MEGANE Huippuvarusteltu perheauto

Renaultin SUPERSYKSY

Varustetason korotus ja talvirenkaat
veloituksetta määräraään Mégane-malleja.

Etusi yhteensä jopa yli 3.482 €

MEGANE TCe 100 Zen S17 nyt 20.590 € sis. tk 600 €. Kulutus 5,4 l/100 km, CO₂ 120 g/km.

MEGANE SPORT TOURER TCe 100 Zen S17 nyt 21.890 € sis. tk 600 €. Kulutus 5,4 l/100 km, CO₂ 120 g/km.

Varustetason korotus -kampanjaan kuuluvat mallit on erikseen merkitty asiakashinnastoihin. Kampanja voimassa 30.11.2017 mennessä yksityishenkilöille tehtyihin uusiin asiakastilauksiin, määräraään autoja, jotka rekisteröidään 29.12.2017 mennessä. Tarjousta ei voi yhdistää muihin etuihin. Lue lisää renaul.fi. Kuvan autot erikoisvarustein.

Takuu 4 vuotta tai 100 000km sisältäen 24 h Tiepalvelun.

f y renaul.fi

Kumin käryä Botniaringillä

Teksti: Mikko Nieminen
Kuvat: Timo Tuovinen ja Mikko Nieminen

Olipa kerran kaunis aurinkoinen syyslauantai ja Juvan Lintuharjun suunnalta kuului (pääasiassa) historien henkisten autojen "parkumista". Tarkemmin ottaen 2.9.2017 Botniaring radalla oli meneillään Sinisorsa Racing Teamin järjestämä ratatapahtuma ja rataa kiersi kymmenkunta Renault useammalta eri aikakaudelta, toisin sanoen 1960 - 2000-luvuilta, kalusto oli kirjavaa, asfalttiä kuumaa, paikalla monta hymyilevää ihmistä ja toki vielä muutama muunkin merkinen auto. Mikäs sen parempi tapa viettää lauantaipäivää housut jalassa, joten jos haluat kuulla mitä tuona päivänä tapahtui ja lähteä vaikka mukaan ensi kesänä tai kenties jo jopa talvella, lue tämä juttu ;).

Tänä vuonna paikalle oli saapunut taas mukavasti uutta porukkaa, uusine hienoine autoineen, mutta toisaalta vanhaa tuttua porukkaa uupui jonkin verran. Radalla nähtiinkin aina Renault 8 Majorista nykyaikaa edustavaa RS Meganeen asti ja kaikenlaista hienoutta siltä väliltä. Kuskien ikähaitarikin oli melko suuri, nuorimmat alle ajokortti-ikäisiä ja vanhimmat, no hieman vanhempia :). Harvinaista oli se, ettei paikalla ollut yhtään Gordinin tekniikalla varustettua autoa.

Gordineista voidaan aasinsiltana siirtyä ratapäivän kiinnostavimpaan laitteeseen, näissä piireissä "Matikaisen auto" nimellä tunnettuun R 8 Gordiniin, joka on varustettu R16 koneella ja VW kuplan laatikolla. Eero Aho pelasti auton jo vuosia sitten auto liikkeestä, jonka jälkeen se seisoit pitkään koskemattomana hänen tallissa. Sitten tuli aika, jolloin Eero alkoi miettimään kaluston harvennusta ja samalla myös Matikaisen ajo- ja myyntikuntoon saattaminen alkoi tulla ajankohtaiseksi. Kun auto vihdoinkin saatiin käyn-

tikuntoiseksi, kävi Eerolla mielessä miksi luopuakaan näin hienosta ja aikalailla tehokkaastakin tekeleestä, mutta kaupat oli siinä vaiheessa jo sovittu niin perääntyminen ei ollut enää vaihtoehto. No eipä Eeron tarvitse paljon katua, sillä Matikainen sai todella hyvän kodin, kun se muutti Kankareen Japin huomaan.

Botniaringin mutkia koluamassa nähtiinkin mies, jonka naama muistutti päivän mittaan lähinnä Naantalien aurinkoa, kun alun pienien käyntivaikeuksien jälkeen (yksi tulppa pimeänä) Japin uusi raaseri toimi todella hienosti. Japi kiersikin rataa innokkaasti ja ainoa pienuus puutteena hän kaipaili vitosvaihdetta, että olisi päässyt suorilla kovempaa. Myös Kasin lekamainen ajettavuus aiheutti etuvetoiseen paremmin tottuneelle Japille hämmennystä. Siihen on toki helppo ratkaisu eli kun pitää sen kuuluisan oikean nilkan suorana, niin ei näitäkään "ongelmia" tule vastaan.

Päivän nopein auto ja muutenkin erittäin hieno ilmestys oli Yrjö Järven tehokas RS Megane. Yrjö on aiemmin ajellut RTF:n ratapäivillä, joten oli mukava saada hänet mukaan myös meidän tapahtumaan. Hieman kutitellussa Meganessa tehot lähentelee 300 hevosvoimaa ja kun Yrjö vielä pyöräytti katuslicksit alle ennen radalle menoaa, ei haastajia enää löytynyt. Toivotaan, että Meksu ja Yrjö nähdään jatkossakin meidän tapahtumissa!

Perinteinen Vaasan vahva edustus oli tälläkin kertaa maineensa veroinen, olihan radalla jopa viisi autoa Suomen aurinkoisimmasta kaupungista. Patrik kurvasi 8 Majorilla, Tapio turbo-keltuaisellaan, Eeron ulkoiluttaessa vitosturboa ja lyhyemmälle vierailulle käymään tullut Kätevä Petteri kävi vetämässä muu-

taman kierroksen turbokasillaan vaikka muutaman viikon päästä auto olikin menossa näytille Lahteen Autot ja Viihde-näyttelyyn.

Riittävästi rataa kierrettyämme osa lähti kotia kohti ja yön yli viihtyneet siirtyivät radan välittömässä läheisyydessä olevalle Villa APR huvilalle. Hulppeassa mökissä ilta menikin mukavasti saunan, paljuilun, grillailun ja jutustelun lomassa. Myös illanvietto-osuuden erityismaininnan saa Yrjö Järvi ja nautitun lihan määrä. Vakiintuneempi kaarti oli ihmeissään, kun Yrjö toi ruokapöytään melkoisen lautasellisen lihaa ja veikkailivat mielissään, että paljonkohan jää syömättä. Kuinka ollakaan niin hetken päästä muilla oli huulipyöreänä, Yrjön ilme varsin kylläinen ja lautanen työpötyhjä. Nähtävästi Meganen kesyttäminen radalla vie paljon energiaa ;).

Perinteitä kunnioittaen illalla arvottiin henkilö, jonka Rellu saa kunnian komeilla vuoden 2018 jäsenkortissa. Onnetar suosi tänä vuonna Markku Kivijärveä - onnittelut ja muuta kuin hyvä kuva etsintään!

Lopuksi vielä galleria tapahtumakuviista - suuret kiitokset meidän hovikuvaaja Timo Tuoviselle! Kuvaa klikkaamalla näet sen suurempana ja pääset myös selaamaan kuvia galleriamoodissa.

Suuret kiitokset kaikille osallistujille sekä sponsorille eli emokerho Club Renault de Finlandille!

Yksi matka, kaksi autoa.

Kuvat: Vesku ja Kari Kitti
Texti: Wellu

Scandinavian Renault Meeting 2017

Pohjoismaiden Renault kokoontumisen piti olla PikkuEstan eka julkinen esiintyminen. Kaikki oli varattu ajoissa keväällä; lauttaliput, osallistuminen ym. asiaankuuluva. Kevään ja kesän myötä Estan mittariin oli kertynyt yli 700 kilometriä melkein ilman ongelmia.

Voittajakolmik on helppo hymyillä. Kolmoisvoitto kotiin taitaa Tommy ajatella.

...ja kolme varttia myöhemmin mikään ei ollut hyvin. Eli PikkuEstaa siirretään hinurin lavetille.

Matka lähti mukavasti käyntiin. Moottori käyntiin Jokelassa kello 23 ja kohti Turku. Ilta alkoi pimentyä ja ennenkuin ehdittiin Lohjan ABC:lle, oltiin pariin kertaan kastuttu. ABC:n pihalla termarista kahvia ja auton tarkistus. Jarrut ei lämpviä, renkaissa ilmaa ja kaikki päällisin puolin ok. Kuskin vaihto eli Vesa puikoihin.

Motarilla Sammatin kohdalle päästyä alkoi sitten tapahtua. Kuului aivan järkky pamaus kun kuskin puoli tippui alemmaksi renkaan lähdettyä irti. Eli matkaa jatkettiin jarrukilven varassa. Vauhtia oli piirun alle 80. Juuri samalla hetkellä oli takana tullut Mese lähtenyt ohittamaan meitä. No eikö tämä onneton ajanut sitten irronneen renkaan yli minkä seurauksena Mersusta puhkesi takarenkas ja jotain meni alustasta särki. Mersu sitten vauhdikkaasti meidän eteen ja pientareelle ja Vesalla olikin kova homma väistää autoa kun noi jarrut ei siinä vaiheessa enää toimineet. Lopun viimeksi kaikki hyvin kun ei tullut henkilövahinkoja. Poliisit paikalle, puhallukset, tieliikenneva-

Suunnitelma B eli Espace alle ja uusi lähtö. Kello puol 4 yöllä, matkaa Turkuun 170 kilsaa ja satamassa pitää olla vasta seiskalta. Ei mahoton.

hingon toteaminen (ei tullut edes sakkvoja) ja irronnut rengaskin löytyi joidenkin satojen metrien päästä.

Hinuri saatiin soitettua ja siinä pimeässä seisoskellessa harmiteltiin kun ei sitten päästykkään Tanskaan ja kaikki maksetut jutut jäis käyttämättä. Vesa tuumaili hetken, kysyi koska se hinuri sanoi tulevansa ja alkoi laskemaan tunteja ja kilometrejä. Jos hinuri tulee puolessa tunnissa, vie Estan Korsoon parkkiruutuun (kolmirenkaisena, me tietty mukana) niin mehän ehditään vaihtaa autoa Espaceen nippanappa.

No hinuri tuli siinä puolessa tunnissa ja pienen neuvottelun jälkeen kundi suostui viemään meidät Korsoon. Matkaa oli 80 kilsaa ja liikenne yöllä mukavan hiljaista. Matkalla tulikin mieleen että kotiaivaimet olin jättänyt Jokelaan Helin huostaan. Ja Espacen avaimet kotona. Hmmm.... soitto Saarelle kolmen aikaa yöllä että tulis avaamaan oven meille. No suostuihan uninen Saara ja huippunopea autonvaihto saatiin suoritettua. Suunnitelma B alkoi!

Keula kohti Turku klo 3.30 yöllä, ST1:sen kautta. Kaikki meni noin suunnilleen nappiin. Matkan aikana aamukin valkeni ja lopulta seisottiin satamassa jonossa odottamassa laivaan pääsyä.

Ruotsin puolella

Torstaina illalla saavuttiin Tukholmaan. Ei ongelmia löytää ulosmenotie satamasta. Tunnelia riitti ihan tarpeeksi, Turun motarin tunnelit on poikasia Tukholman tunneleihin verrattuna.

Karttaa selattaessa päädyttiin Nyköpingin kaupungin tarjoavan sopivan kilometrimäärän ekalle yöpymiselle.

Ensin ajateltiin nukkua yö autossa ja jatkaa aamulla aikaisin matkaa. Hinta olisi ollut 35 euroa yö mutta satuin kysymään josko löytyisi "cheap little stuga" ja kas kummaa, sellanen löytyi. Yö 50 euroa. Kaksi

vuodetta, jääkaappi, mikro, lämmitys, petivaatteet. Voittaa se tässä tapauksessa rellussa nukkumisen. Niukasti.

Matka Ruotsin läpi sujui ongelmitta. Jönköpötimen jälkeen oli muutama kymmenen kilometriä kapeampaa moottoriliikennetietä. Sitten alkoi taas kunnan motari ja matka taitui sujuvasti. Kyllä oli mahtavat korkeuserot matkalla. Välillä alhaalla laaksoissa ja sieltä kilometrien nousua ylöspäin. Olis ehkä ollut pikkuEstalle kova paikka. Mutta Espace selvitti hommat hyvin.

Göteborgiin saavuttiin ajoissa. Lautta lähti vasta kahdeksan jälkeen illalla. Joten aikaa oli katsella suurkaupungin hulinaa. Stena Linen lautta lähti ajallaan.

Tanska ja tapahtuma

Tanskaan saavuttiin iltamyöhään. Frederikshamnissa ei luonnollisesti ollut yhtään leirintäaluetta auki. Joten piti soveltaa. Vesa etsi lähimmän alueen Googletta, 6 km länteen. Eikun sinne.

Paikka löytyi helpolla. Espace parkkiin portin viereen, etuistuimet makaavampaan asentoon ja hyvää yötä.

Aamukuudelta herättiin ja hiljainen poistuminen paikalta ei herättänyt huomiota. Kaupungista ulos ja ensimmäiselle levähdyspaikalle. Aamupesä suoritettiin sotilaallisen tehokkaasti, vaatteiden vaihto ja matkaan kohti Hanstholmenia. Vesa ajoi, mulla pikasen punkkua kyytipoikana.

Matkalla käytiin kaupassa hankkimassa hiukan iltapalaa ja Tommylle tuliaisit. Viinipullo.

Tapahtumapaikka löytyi helposti. Tilaa oli ja hisukseen alkoi tuttuja kasvoja näkyä siellä sun täällä. Leirin pystytys oli ensimmäinen homma, tavarat paikoilleen ja sitten tutustumaan alueeseen.

Perjantai-ilta kuluikin yllättävän nopeasti hyvä-

sä seurassa. Ja olihan vähän matkan rasituksellakin osansa että uni tuli helposti. Ainakin mulle. Aamulla Vesa väitti että taas kuorsasin ja kovaa. En uskonut.

Lauantai

Lauantai valkeni aurinkoisena. Ja tuulisena. Päivälle oli varattu niin maaottelua, ruokailua kuin mukavaa yhdessäoloa.

Tänävuonna Suomi oli ylitse muiden voittaan maaottelun. Vesankin piti liittyä joukkueeseen mutta päikkarit venähti hiukan pitkäksi. Eipä huolta, maanmiehiä löytyi korvaamaan Vesan poissaolon.

Pohjoismaiden kauneimman Renaultin tittelistä ei tarvinnut käydä kovin kummoista kilpailua. Sininen 4CV oli ylitse muiden. Kakkoseksi ylsi valkoinen R4 ja kolmanneksi kipusi sininen Floride. Kolmikon kotimaa oli Tanska. Mutta upeita yksilöitä olivat. Oikeaan osoitteeseen sijat menivät.

Lauantai huipentui iltaa myöten yhteisöön. Vä-

Toinen 4CV tapahtumassa.

Pohjanmeren rantaa. Aaltoja hiukan suurempana kuin kotona.

Upean näköinen satamanosturi Göteborgissa.

lillä tuuli paukutteli teltan seinää siihen malliin jotta luultiin tykillä ammuttavan. Mutta Pohjanmeren rannallahan oltiin joten tuulikin oli sitä luokkaa.

Sunnuntai

Sunnuntaina lähdettiin pienimuotoiselle yhteisajoon paikalliselle museolle. Siellä autot laitettiin sopivaan järjestykseen ja järjestäjät kiittivät osallistujia ja toivottivat oikein hyvää kotimatkaa kaikille.

Kokoontuminen oli hienosti järjestetty niinkuin Tommy'n tapana aina onkin. Ensi vuonna ollaankin sitten taas koto-Suomessa.

Kotimatka sujui kaikenkaikkiaan ihan mukavasti. Göteborgissa oltiin puolen yön paikkeilla ja pähkäiltiin missä oikein yövytään. Ajateltiin Boråsia, matkaa olisi ollut vain noin 80 kilsaa. Leirintäalueellehan ei varmaan oltais enää siihen aikaan päästy mutta tutusti puomin vieressä olisi yö mennyt. Vesku sattui kattomaan Wikipediasta tietoa kaupungista joka tiesi kertoa että siellä on paikkoja mihin poliisitkaan ei uskalla mennä, "No go places". Joopa joo, päätettiin jäädä Göteborgiin ja hyvä niin. Leirintäalueen puomi löytyi ja siihen vaan parkkiin. Autosta valot pois, penkit lepoasentoon ja ihan pikkasen punkkua unilääk-

Terveellinen ruoka on tärkeä osa matkustamista.

keeksi :-). Ruotsin läpi yhden yöpymisen taktiikalla ja Tukholmaan ehdimme juuri sopivasti ennen lautan lähtö Turkuun. Ja eikö siellä nähty Miksu ja Sisu "etui-levan" meitä. Ihan virallisella luvalla, saivat liput vain Maarianhaminaan ja ne autot ensin sisään.

Miksu kurvailee jonon ohi. Ottivat Tukholmassa Maarianhaminaan jäävät ensimmäisenä laivaan. Maarianhaminaan saakka saivat laivalipun. Ja siellä ulos laivasta, kassan kautta kamalalla kiireellä takas laivaan. Olikin yllättäen tilaa ihan Turkuun saakka.

Tuliaiset laivalta kotiin. Päästään kuulemma toisenkin kerran reissuun.

Entistämisyavustusta nyt myös yksityisten omistamille kulkupeleille

Museoviraston jakaman kulkuvälineiden entistämisyavustuksen tarkoituksena on varmistaa, että Suomessa säily edustava otos käyttö-kuntoisia arvokkaiksi luokiteltuja maa-, ilma- ja vesiliikenteen kulkuvälineitä. Uudistunutta avustusta voivat hakea myös yksityishenkilöt yli 50-vuotiaiden tai yli 50 vuotta Suomessa käytössä olleiden autojen kunnostamiseen. Avustuksen hakuaika on 16.12.2017–31.1.2018.

Avustusta myönnetään restaurointiin eli auton sen osan kulttuurihistoriallisen arvon säilyttävään korjaamiseen. Restaurointi perustuu aina kohteesta hankittuun dokumentoituun tietoon ja/tai historiallisiin lähteisiin. Muut kuin kohteen historiaan kuuluvat materiaalit, menetelmät ja tekniikat kuuluvat restaurointiin vain silloin, kun niiden käytössä otetaan huomioon kulkuvälineen kulttuurihistorialliset arvot ja ne ovat kokonaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisia. Määräaikaishuoltoihin tai katsastuksiin tai tuhoutuneen kohteen uudelleen rakentamiseen avustusta ei voida myöntää.

Avustuksen suuruus päätetään tapauskohtaisesti. Se on kuitenkin tarkoitettu osarahoitukseksi ja se voi kattaa enintään puolet entisöintihankkeen hyväksytyistä kokonaiskustannuksista. Avustusta haetaan sähköisessä asiointipalvelussa, jonka käyttöön hakija tarvitsee pankkitunnukset.

Lue lisää kulkuvälineiden entistämisyavustuksesta: museovirasto.fi > Avustukset > Kulkuvälineiden entistämisyavustus

1

Mika ja Kymppin kesäreissu

Tänä kesänä suuntasin matkani jälleen Ruotsiin ajatuksena vierailla erilaisissa museoissa. Matkareitti Ruotsin puolella alkaisi Kapellskäristä, josta ajaisin kohti Uumajaan. Uumajasta lautalla Vaasaan ja kohti Itä-Suomea Outokumpuun asti, josta ajaisin kotiin Nokialle. Ensimmäinen kohde oli Naantalın satama, josta Finnlines yölaivalla mukavasti Kapellskäriin. (Kuva 1)

Aamun sarastaessa Ruotsissa laiva saapui Kapellskäriin ja nokka kohti Uumajaa, jonne matkaa kertyisi noin 700 km. Käännyin Norrtäljestä tielle 76, joka kulkee lähempänä merenrantaa ja pysähdyin ensimmäisen kerran jo Edebon kylässä kuvaamaan kaunista kirkkoa. (kuva 2)

Aurinkoinen ilma ja suhteellinen hiljainen liikenne teki matkan tekemisestä nautinnollista Renun moottorin höristessä kaikki arkinen askare unohtui. Lövsbrukista löysin hienon museokorttelin, jossa oli otollinen hetki viettää kahvitauko. (kuva 3 ja 4)

Hagstan kohdalla meno yllättäväsi pysähtyi ja edessä oli pitkä autojono. Puolen tunnin aikana jono oli edennyt kilometrin juuri siihen kohtaan, jossa rekka oli törmännyt ajotielle tulleen jätteen auton kylkeen. Ensimmäisen yön vietin Sundsvallin läheisyydessä Stornäsetsin majatalossa, joka sijaitsi maaseudun rauhassa. Aamulla otin ensimmäiseksi museokohteeksi Härnösandsin automuseon, jossa oli paljon mielenkiintoista katseltavaa. Tämä on autoharrastajalle niitä paikkoja, jossa on pakko käydä. (kuvat 5 -10)

Seuraavana kohteena oli minulle hieman tuntemattomampi paikka Mannaminnen museoalue Nordingrassa, jonne tie oli kiharainen ja maisemat aivan upeat. Kun pääsin perille huomasi, että siellä oli kaikenlaista nähtävää mammutista juniin ja lentokoneisiin. (kuva 11 ja 12)

Löysin alueelta myös pienen kahvipahtimon, jossa myytiin Etiopiasta tuotua kahvia ja nyt matka jatkui Uumajaan, jossa vietin viimeisen yön Ruotsin puolella ja aamulaivalla Vaasaan. Uumajassa laivaa odotellessa reilu tunti vierähti nopeasti, sillä sain

juttuseuraa parista kaverin. Jutun aihe ei kovin paljoa yllättänyt, vanhat autot. Suomen puolella otin ensimmäiseksi kohteeksi Wanhat Wehkeet -museon Karstulassa, jossa nimensä mukaan on vaikka mitä vanhaa tavaraa nähtävänä. (kuva 13, 14 ja 15)

Nyt matka jatkui kohti Saarijärveä seuraavaan maajapaikkaan Purolan Farmille, siellä olivat ne Renun moottorista jo kauan sitten karanneet hevoset. Kyseessä oli siis hevostila, jossa on myös B&B majoitusta. Tämä oli hieno paikka, jossa ystävällistä palvelua ja mahtavaa ruokaa sekä maistuva maalaisamiainen. (kuva 16)

Aamun sarastaessa heräsin kukon kiekaisuun ja syötyäni aamiaisen lähdin kohti Outokumpua, tarkemmin Outokummun kaivosmuseota. Äänekosken kohdalla huomasin yhtäkkiä nähtävyyksiltin Kapeekoski, jonne kurvasin. Katsein siinä infotaulua ja mietin, että lähdenkö kävelemään koskenrantaan. Paikalle saapui pakettiauto, josta mies tuli pysäyttämään minut ja oli kovin kiinnostunut Renusta. Jutelimme hetken ja selvisi, että hän oli Kapeeniemen virkistysalueen omistaja. Kysyin häneltä kehaisinko mennä alueelle autolla, johon sain sitten erikoisluvan. Ja kun pääsin koskenrantaan, näkymät olivat kerrassaan upeat. Olisin päässyt kalastamaan, mutta siihen ei nyt aikaa riittänyt. (kuva 17)

Vietettyäni rentouttavan yön Kyykerin Kartanossa, joka on myös aivan erinomainen B&B paikka niin lähdin aamulla Outokummun kaivosmuseoon. Outokummun kaivosmuseossa kannattaa ehdottomasti käydä ja varata reilusti aikaa, sillä katsottavaa riittää (kuva 18, 19 ja 20)

Kotimatka alkoi pienen vesisateen saattamana ja ajomatkaa oli 400 km, joten olisin kotona vasta ilansuussa. Sitten tapahtui se mitä vähiten toivoo. 42 km kohdalla Renu sammui kesken ajon ja tietenkin keskelle metsäosuutta. Mielessä kävi heti kaikki mahdollinen ja odotin kauhulla mitä näen kun avaan konepellin. Suuri helpotus oli, kun näin kaiken olevan päällisin puolin kunnossa. Päätin soittaa isälleni, jolla

on kokemusta vanhoista autosta ja pohdittuamme mikä voisi olla vikana, sain ohjeen koittaa toisella puolella. Olin tosin vaihtanut juuri uuden Boschin puolan ennen reissuun lähtöä, mutta päätin vaihtaa vanhan toimivan puolan uuden tilalle. Kas, Renu hörähti käyntiin, kun mitään ei olisi tapahtunutkaan. Loppumatka taittui sitten ihan hienosti kotiin saakka. Illalla sitten keitettiin kotiinpaluu kahvit siitä Etiopialaisesta kahvista, ja oli sitten hyvää.

Matkan aikana tapasin paljon uteliaita ihmisiä, jotka tulivat kyselemään Renun ikää ja mallia. Oli mukavaa keskustella niin Ruotsin kuin Suomenkin puolella vanhoista autoista. Vanha auto taitaa on hyvä keskustelun avaaja ja ilmeisesti auton omistajaa on helppo lähestyä kysymyksellä "kuinka vanha tuo sun auto on". Ajomatkaa koko reissulle tuli 1858 km ja kesäkulutus oli 7,5l/100 km.

Kesäterveisin Mika Mäkinen, ELM-15.

Lehden ilmoitushinnat

Hinnat koskevat sekä väri että mustavalkoisia ilmoituksia. Ilmoittajan aineiston on oltava painokelpoinen PDF-aineisto. Yleensä firmat kyllä tietävät, mitä se tarkoittaa. Ilmoitukset tulee toimittaa sähköpostilla osoitteeseen lehti@renaultkerho.net. Aineistopäivä löytyy lehden sivulta 31 sekä yleisesti kerhon nettisivulta (Yhteyshenkilöt/Renaultist). Lisää teknistä neuvontaa voi kysellä Wellulta sähköpostitse osoitteesta wh8179@gmail.com.

Ilmoitus	leveys x korkeus (mm)	Hinta
1/4 sivu (A6)	105 x 148	80 euroa
1/2 sivu (A5)	210 x 149	130 euroa
1/1 sivu (A4)	210 x 297	300 euroa
2/1 aukeama (A3)	420 x 297	600 euroa

Syystapahtuma Säkylässä.

Perjantain perinteinen grillaus, makkarointa polttamassa mm. Sisu, Miksu, Timppa ja Esko.

Teksti ja kuvat: Kari Kittä

Syyskuun toisena viikonloppuna vietettiin Renault-kerhon syyspäiviä Säkylässä Kristallirannassa. Noihin aikoihin järjestettävien tapahtumien riskinä on aina hieman epävakaa sääolosuhteet, ja nytkin oli luvattu sadetta ja vielä lisää sadetta. Tulihan sitä nytkin hieman, mutta ei laisinkaan luvattua määrää. Sellaista normaalia suomalaista viileää kesäkeliä oli tarjolla.

Paikalle oli saapunut sadetta pelkäämättömiä kerholaisia useita autokuntia, tosin vanhemmat harrasteautot olivat jääneet suosiolla pitämään sadetta kuivien tallien perukoille.

Perjantai iltapäivä ja alkuehto käytettiin mökin koristeluun, kättelyyn sekä Viron Initiale-tuliaisien ihailuun. Iltaa jatkettiin perinteisellä makkaran grillauksella, olivat koristelleet grillikodan ja puuvajan melkein aidoilla salmiakkilogoilla. Loppuehtoosta innostuttiin vielä lähtemään alueen omaan ravitsemusliikkeeseen jossa rohkeimmat päätyivät karaoke-lavalle esiintymään, me muut tyydyimme tanssahtelemaan musiikin tahdissa.

Lauantai-aamu valkeni odotetusti hienoisessa usvasateen tapaisessa säässä, se oli oikein sopiva keli

Maittavalla lounaalla.

esim. hiekkarannan aurinkotuolissa loikoiluun. Siis jos oli pukeutunut tarpeeksi pitkään sadetakkiin. Yleisen päiväläpöän jälkeen nautittiin maukas ja riittävä lounas aika suurella porukalla. Iltapäiväkahveen jälkeen päästiin kokoilemaan onnea ja tarkkuutta kolikonheiton jalossa taidossa. Ensimmäistä kertaa oli tarjolla kaksi palkintoautoa, ensimmäiseksi ja toiseksi tulleele. Siinä sai luotettava ylituomarimme olla tarkkana että pysyi tilanteen tasalla, sen verran usein ykkös- ja kakkostila vaihtoivat paikkaa keskenään. Lopulta Estafeten omistajaksi selviytyi Eija Rynö Paraisilta, ja kuinka ollakaan, 5 Alpine Turbo päätyi samaan perheeseen. Toisen palkinnon vei itselleen siis Ahti Rynö, nyt he voivat kotonaan päristellä kumpikin omalla pienellä Rellullaan. Näiden palkintojen hankinnassa syystapahtumaa avusti Modeltoysin Pekka Stellberg. www.modeltoys.net

Terveellisen ja ravitsevan makkaran grillaustuokion aikana kerhomme oma sähkösupermiehemme korjasi grillimajan valaistuksen kuntoon, oli siinä kausipaikkalaisilla ihmettelemistä kun näkivät valojen toimivan ties kuinka monen vuoden jälkeen. Illan päätteeksi käytiin jälleen nauttimassa virvokkeita ja laittamaan jalalla koriasti. Ja vielä senkin jälkeen kannoimme omat ulkotuolimme ympärään mökkiemme keskelle ihan viimeisiä turinoita varten, tietenkin hienoisessa usvasateessa.

Sunnuntain osalle jäi sitten lipun lasku, eli mökin seinälippujen viikailu. Sekä tietenkin kättely- ja halaussessiot, nyt hei hei tunnelmissa. Ensi vuonna uudelleen!

Ihan vaan tiedoksi kaikille jäsenille, näissä pienemmissäkin tapahtumissa kannattaa käydä. Niissä tutustuu uusiin ihmisiin paremmin kuin suuremmissa hässäköissä, tervetuloa mukaan.

Renaultist

Ahti Rynö joutui tyytymään tarkkakätisen vaimonsa jälkeen toiseen palkintoon, tosin sekin on upea Renault 5 Alpine Turbo 1:24.

Kolikonheitokisan tuloilla (palkintojen lisäksi) saatiin tänäkin vuonna hankittua kaffet ja pullat koko porukalle.

Keskipäivän suunnitelupalaveria pitävät Timo Paukama, Jorma Peisalo, Sari Häkkinen, Tapio Kaukovaalalta, Hannele Paukama, Riitta Suominen, Merja ja Esko Takalo.

Sari ja Jorma toivat perjantaina torstaina haetun Viron tuliaisien näytille, Captur Initiale, taitaa olla ainoa Suomessa.

Pienoismallikauppa Model Toysista hankitut palkinnot odottavat omistajaansa.

Tosimiehet nukkuvat ulkosalla, Sisu Saarela ja Mikael Takalo pikku päikkäreillä.

Riitta odottelee aurinkoa lievässä tihkusateessa, luovutti muuten aika äkkiä kuvan oton jälkeen.

Eija Rynö sijoitti yhden euron kolikkonsa kaikkein lähemmäksi merkkittikkua ja niinpä ylituomari Sari Häkkinen luovuttama Renault Estafette 1:18 lähti hänen matkaansa.

Autotalo Peltari toi näytille uuden Scenicin, jonka ympärillä riitti ihailijoita. Kerhomme jäsenet, automyyjä Miikka Sonkki ja Juha Leppänen melkein jo allekirjoittivat paperit. Paria pientä yksityiskohtaa sopimuksessa vielä viilataan.

Hyväntekeväisyys-Duster

Hyväntekeväisyys-Dusterin matkasta voi lukea lisää naputtamalla netin hakukoneeseen sanat: mission cape2cape. Sieltä löytyy monta eri artikkelia aiheesta.

Jos joku on kiinnostunut erittäin luotettavasta 4x4 Dusterista jossa on varmaan vielä muutama hiekan murunen Saharaa ja jolla on aavikkokokemusta, niin ota yhteyttä Bert Ovingin autotaloon. Auto pestään ennen toimitusta...

Otte Jan van der Goot

Tämä kerholehemme on herättänyt kiinnostusta maamme rajojen ulkopuolellakin.

Kuvassa hollantilaisen Bochane Renault-liikkeen automyyjä Otte Jan van der Goot ja Mégane Renault Sport 2.0.

Dacia Logan

Daciasta on moneksi, sen todistaa tämä alkuaan Scandinavian Touring Car Championship sarjaan (STCC) rakennettu Logan. Eihän se toki aivan alkuperäisessä kunnossa ole, mutta etu- ja takavalot sekä etusäleikö ovat ainakin alkuperäisiä. V6-moottori kehittää 400hv, 0-100 km/h 3 sek, huippunopeus 270 km/h. Nykyään auton omistaa Yacco Racing team, kuljettajanaan romanialainen Costi Stratnic. Onhan sillä jo yksi osakilpailukin voitettu FIA:n Euroopan Hill Climb sarjassa.

Kuva: RallyZoom.ro

Argentiinalaiset Guillermo ja Rodolfo Easdale

Argentiinalaiset serkukset, Guillermo ja Rodolfo Easdale ovat kotimaansa lisäksi esiintyneet ympäri Eurooppaa laulaen ja soittaen letkeitä laulelmiä, säestettynä kitaralla, haitarilla ja muilla akustisilla soittimilla. Argentiinassa heidän keikka-autonsa oli valkoinen Tippa-Rellu vuosimallia 1965, se kuljetti heidän Dos Cabezas yhtyettä usean vuoden ajan. Heidän suunnitelmiin kuuluu hankkia seuraavaksikin keikkabiiliksi hieman uudempi Tippa-Rellu.

Vuoden 2016 elokuussa he tekivät musiikkivideon La Renoleta, jonka "pääosassa" on punainen Renault vm.1985. Tämä tarttuvarytminen ja hyväntuulinen video löytyy juutuupista syöttämällä hakusanat: Dos Cabezas La Renoleta. Jos netti on käytössä niin kyllä se kannattaa ehdottomasti katsoa. Vielä varoituksen sana, kappale voi jäädä soimaan pääsi sisälle kunnon korvamadon tapaan. Kuvassa Tippiin viritellään aurinkokatosta videon kuvaamisen ajaksi.

Tämän vuoden Euroopan-kiertueen aikana he kävivät myös Hollannissa josta Tom Bruinink löysi heidät Vrijbuiet-R4 lehteensä, ja sieltä tarina kulkeutui tähänkin julkaisuun. Jos haluat nähdä ja kuulla enemmän laulavista Easdale-serkuksista niin piipahda sivul-

Kuva: RallyZoom.ro

RENAULT CLIO

RENAULT

Vakituiset kokoontumiset

Helsingin seutu
Kuukauden toisena tiistaina klo 19. Paik- kana Neste Oil Vantaa Tikkurila Kehä 3, Niittytie 2.

Jyväskylän seutu
Kokoontumiset Palokan ABC:llä joka kuu- kauden ensimmäinen keskiviikko klo 19.

Lahden seutu
Kokoontumiset ABC Savikukka Hollolassa joka kuukauden toinen maanantai klo 19.

Oulun seutu
Kokoontumiset Ouluntullin Nesteellä kuukauden ensimmäisenä maanantaina klo 18.

Porin seutu
Kokoontumiset Hautausmaan parkkipai- kalla vastapäätä ABC:tä joka maanantai klo 18. Yhteyshenkilö Sami Luoto, puh. 0500-723593.

Tampereen seutu
Kokoontumiset parittomien viikkojen tiistaina klo 18. Paikka Vehoniemen Automuseo. Yhteyshenkilö Jukka Harti- kainen puh. 0400-666910.

Turun seutu
Kokoontumiset kuukauden ensimmäinen torstai klo 18. Paikka Auranlaakson ABC Kaarinantie 702. Yhteyshenkilö Kari Kitti, puh. 040 564 0134.

Vaasan seutu
Kokoontumiset joka kuukauden viimei- nen maanantai klo 18.00. Paikka vaihtuu joka kerta, kutsu kokoontumi- seen tapahtuu tekstiviestillä. Jos haluat mukaan, ole yhteydessä Eero Ahoon, puh. 050 390 1246.

Uudet jäsenet 1.4.2017-30.9.2017 (julkaisuluvan antaneet)

Luotola Harri	Pori
Pelttari Jukka	Sastamala
Hämäläinen Riku	Kerava
Eskola Matti	Hämeenlinna
Suontaus Jarmo	Forssa
Jussila Seppo	Vaasa
Nieminen Juha-Pekka	Siivikkala
Lehto Veeti	Nummela
Tiri Olavi	Vantaa
Mustonen Kimmo	Oulu

Kerhon pikkujouluristeily 20.01.2018
Kerhon pikkujoulu järjestetään tammikuussa omatoimisena matkana eli kukin varaa itse oman matkansa. Lähtö on Turusta Siljan laivalla klo 20:15 (23 tunnin risteily).
Tervetuloa relluttelemaan!

Jäsenmaksut

Vuoden 2017 jäsenmaksu on 20 euroa ja perhejäseneltä 5 euroa/perhejäsen (puoliso, alle 18-vuotias lapsi). Liittymismaksu on 10 euroa, sen voi maksaa kerhon tilille FI97 4710 1020 0608 11 BIC-koodi: POPFI22. Jäseneksi voi liittyä täyttämällä lomakkeen tai jäseneksi haluava voi ottaa yhteyttä jäsen sihteeri Maarit Saloon tai puheenjohtaja Jarmo Kankareeseen.

Kerhon hallitus

Puheenjohtaja

Jarmo Kankare
Lumilantie 4, 21280 Raisio
Puh.044-5575605
jarmo.kankare@gmail.com

Hallituksen jäsenet

Petri Heino
Peninkuja 3, 33580 Tampere
Puh. 0400-130272

Juha Leppänen
Kourutalankatu 7 B 29, 33560 Tampere
Puh. 040-869 3859

Mikko Rousku
Kiekkostenkuja 20, 15800 Lahti
Puh. 040-5961736

Miikka Sonkki
Nummikuja 51, 21555 Taatila
Puh. 040-5279220

Varajäsenet

Mikko Nieminen ja Mikael Takalo

Kerhon taloudenhoitaja

Jukka Tuominen
Vesalantie 44 C, 31500 Koski TL
Puh. 0400-641 404

Kerhon sihteeri ja jäsenihteeri

Maarit Salo
Pyölintie 69, 03400 Vihti
Puh. 050-352 3783
maarisaloster@gmail.com

Toiminnantarkastaja

Markku Klemola
varahenkilönä Kari Kitti

Tulevia tapahtumia

Kerhon pikkujouluristeily 20.01.2018

Kerhon pikkujoulu järjestetään tammikuussa omatoimisena matkana eli kukin varaa itse oman matkansa. Lähtö on Turusta Siljan laivalla klo 20:15 (23 tunnin risteily).

27. Pohjoismaiden Renault kokoontuminen 2018

Järjestäjänä Suomi. Tarkempia lisätietoja kevään lehdessä.

Ovatko yhteystietosi ajan tasalla?

Tieto osoitteen- ja kalustonmuutoksista Maarit Salolle. Tiedon voi laittaa myös täyttämällä kerhon kotisivuilla jäsenlomak- keen ja laittamalla viestiosaan merkinnän "osoitteenmuutos".

Nettinurkka

www.renaultkerho.net
Kerhon sähköpostiosoite on postia@renaultkerho.net ja Jorman kotiosoite on Laajaniitynkuja 3 I 71, 01620 Vantaa. Löydät meidät myös facebookista!

Lehden materiaali

Seuraavan Renaultistin juttujen aineistopäivä on 31.3.2018. Erityisesti kaivataan juttuja harrastajien autoprojekteista.

Mallivastaavat

Tiedustele mallien vastuuhenkilöiltä, jotka löytyvät ohei- sesta listasta. Kyseiset henkilöt osaavat kertoa malliin liittyvää tietoa. Jos olet kiinnostunut mallivastuusta,niin ota yhteyttä kerhoon.

Alpine (A110, A310, R5 Alpine...)

Antti Mikola
Tikkutehtaankuja 1 C 32, 20300 Turku.
puh. 0400-528 063, antti.mikola@fimnet.fi

Estafette

Timo Paukama
Nikinojantie 264, 04770 Sahakylä
puh. 050-463 7744,
timo.paukama@gmail.com

Florde

Taisto Tuominen
Eestinmalmintie 27, 02300 Espoo
puh. (09) 801 2118, 040-506 7494

Fuego

Jouni Peisalo, Patokoskenkatu 12, 15700 Lahti,
puh 0400-717049

R4, Golette

Pekka Peri, Postinmäentie 24, 49640 Paijärvi,
puh. 050-925 5593. peripekka@gmail.com

R5

Sami Luoto, Korventie 14 B 6, 28600 Pori,
puh. 0500-723593

R5 GT Turbo

Markku Kivijärvi
Kotaojantie 26, 97700 Ranua
puh. 040-5862165 makek66@hotmail.com

R8/12 Gordini

Jukka Suvisalmi, Kivimäentie 9, 33480 Ylöjärvi
jukka.suvisalmi@kolumbus.fi

R10

Jukka Tuominen
Vesalantie 44 C, 31500 Koski TL
puh. 0400-641 404

R9/11

Kimmo Venetpohja
Leiniälantie 76, 38220 Stormi
puh. 0400-950 722
kimmo.venetpohja@ellivuori.fi

R12

Pauli Rainio, Uotsolantie 23 as 4,
38460 Sastamala, puh 0400 525572.
pakke57@gmail.com

R15/17

Aarno Oksala
Vekkulantie 1158, 42140 Juokslahti
puh. 050-345 5468, aarno.oksala@pp.nic.fi

R16

Jukka Lehtinen
Kallinlahdenkatu 13, 39500 Ikaalinen
puh. 0400-739 870, jtlehtinen@surfeu.fi

R19

Timo Leiqvist,
Majavatie 4 B, 01450 Vantaa,
puh. 050-378 2167 (iltaisin ja viikonloppuisin)

R25

Alpo Survonen
Antinniementie 3, 37620 Valkeakoski
puh. 0400-799 196

Savikat

Jari Saarela, Riitamaantie 326, 49290 Vastila,
puh. 0400-107170

Myynnissä olevat mallit

Miikka Sonkki, Nummikuja 51, 21555 Taatila,
puh. 040-527 9220
miikka.sonkki@autotalopelttari.fi

Pienoismallit

Kari Kitti, Siiltsuontie 4, 21530 Paimio
puh. 040-564 0134
kari.kitti@gmail.com

TEKNISET TIEDOT

MOOTTORI

3-ovinen, rekisteröity viidelle	35-ovinen, rekisteröity viidelle	5-ovinen, rekisteröity viidelle	3-ovinen, rekisteröity viidelle
4-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin			

TYYPPI

MOOTTORI

3-ovinen, rekisteröity viidelle	35-ovinen, rekisteröity viidelle	5-ovinen, rekisteröity viidelle	3-ovinen, rekisteröity viidelle
4-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin			

MOOTTORI

MOOTTORI

3-ovinen, rekisteröity viidelle	35-ovinen, rekisteröity viidelle	5-ovinen, rekisteröity viidelle	3-ovinen, rekisteröity viidelle
4-aytimäinen rivi-moottori, kaksi nokka- akselilla sytytysmekanismi, 4 venttiili / sylinteri, Elektronisesti ohjattu poltto- aineen monipistensäätö- ja sytytys- järjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin.			

MOOTTORI

MOOTTORI

3-ovinen, rekisteröity viidelle	35-ovinen, rekisteröity viidelle	5-ovinen, rekisteröity viidelle	3-ovinen, rekisteröity viidelle
4-aytimäinen rivi-moottori, kaksi nokka- akselilla sytytysmekanismi, 4 venttiili / sylinteri, Elektronisesti ohjattu poltto- aineen monipistensäätö- ja sytytys- järjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin.			

VAHTEISTO	3-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin	5-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin	5-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin	5-aytimäinen rivi-moottori, elektroninen polttoaineen yksipistensäätö- ja sytytysjärjestelmä, kolmitoimikatalyysaattori, lambda-tunnistin, aktiivihilisuodin
4,8-6,4-7,3	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	101 kW (137 hv) DIN / 6500 r/min
4,8-6,4-7,3	87 Nm (8,9 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	182 Nm (18,5 kp) DIN / 4250 r/min
15,2 s	1390 cm ³	1390 cm ³	1390 cm ³	1764 cm ³
155 km/h	9,25-1	9,5-1	9,5-1	10,0-1
15,2 s	95E	95E	95E	95E
11,2 s	175 km/h	175 km/h	175 km/h	209 km/h
4,8-6,5-7,8	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	70 kW (95 hv) DIN / 5750 r/min
4,8-6,5-7,8	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	145 Nm (14,8 kp) DIN / 2750 r/min
11,2 s	1390 cm ³	1390 cm ³	1390 cm ³	1794 cm ³
11,2 s	9,5-1	9,5-1	9,5-1	9,7-1
11,2 s	95E	95E	95E	95E
11,2 s	175 km/h	175 km/h	175 km/h	185 km/h
4,8-6,5-7,8	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	70 kW (95 hv) DIN / 5750 r/min
4,8-6,5-7,8	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	145 Nm (14,8 kp) DIN / 2750 r/min
11,2 s	1390 cm ³	1390 cm ³	1390 cm ³	1794 cm ³
11,2 s	9,5-1	9,5-1	9,5-1	9,7-1
11,2 s	95E	95E	95E	95E
11,2 s	175 km/h	175 km/h	175 km/h	185 km/h
4,8-6,5-7,8	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	70 kW (95 hv) DIN / 5750 r/min
4,8-6,5-7,8	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	145 Nm (14,8 kp) DIN / 2750 r/min
11,2 s	1390 cm ³	1390 cm ³	1390 cm ³	1794 cm ³
11,2 s	9,5-1	9,5-1	9,5-1	9,7-1
11,2 s	95E	95E	95E	95E
11,2 s	175 km/h	175 km/h	175 km/h	185 km/h
4,8-6,5-7,8	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	59 kW (80 hv) DIN / 5750 r/min	70 kW (95 hv) DIN / 5750 r/min
4,8-6,5-7,8	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	109 Nm (11,1 kp) DIN / 3500 r/min	145 Nm (14,8 kp) DIN / 2750 r/min
11,2 s	1390 cm ³	1390 cm ³	1390 cm ³	1794 cm ³
11,2 s	9,5-1	9,5-1	9,5-1	9,7-1
11,2 s	95E	95E	95E	95E
11,2 s	175 km/h	175 km/h	175 km/h	185 km/h

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

MOOTTORI

RENAULT

TEHDASASENTEISET VARUSTEET

RENALTT C10	REN RN 1,4 RT	S	16 V BACC
Etuakselin ohjaukset	●	●	●
Etuakselin ohjaukset	○	○	○
Takavaruva	●	●	●
Takavaruva	○	○	○
Kevytmateriaalit (maalit, erikoisväri)	●	●	●
Kevytmateriaalit	○	○	○
Kovin väriäiset puskurit	●	●	●
Kovin väriäiset puskurit	○	○	○
Kovin väriäiset tuuletin	●	●	●
Kovin väriäiset tuuletin	○	○	○
Sisällä säädettävät tuuletin	●	●	●
Sisällä säädettävät tuuletin	○	○	○
Sähköasennetut lämmittävät tuuletin	●	●	●
Sähköasennetut lämmittävät tuuletin	○	○	○
1/3 - 2/3 kahänvälit takapenkki	●	●	●
1/3 - 2/3 kahänvälit takapenkki	○	○	○
Lapsilukot takavuosissa	●	●	●
Lapsilukot takavuosissa	○	○	○
Infoteknologia	●	●	●
Infoteknologia	○	○	○
Yksiväriäiset	●	●	●
Yksiväriäiset	○	○	○

RENALTT C10	REN RN 1,4 RT	S	16 V BACC
Jalopolkuretket	●	●	●
Jalopolkuretket	○	○	○
Nahkavarustus	●	●	●
Nahkavarustus	○	○	○
Nahkainen ohjaukset	●	●	●
Nahkainen ohjaukset	○	○	○
Alueittainen korjaukset	●	●	●
Alueittainen korjaukset	○	○	○
Valonruusut	●	●	●
Valonruusut	○	○	○
Kalot	●	●	●
Kalot	○	○	○
Kierroslukemat	●	●	●
Kierroslukemat	○	○	○
Kajottimen valaistuksen säätö			

Posti Green

Tippoja maailmalta ja yksi Fluence

Valkoinen Tippa yritti piiloitella pikkukadun varrella, mutta Relu-partiomme oli tarkkana ja niin hänkin päätyi kameran muistikortille. Olihan siellä muitakin Tippoja, mutta ne olivat niin vikkeliä ettei niitä ehtinyt kuvata.

Kun olisimme lopulta olleet valmiita tippa-ajelulle, niin kuskeja ei sitten löytynyt mistään, joten lopulta tippakyyti jäi sitten kokeilematta, mutta jos joku on menossa Lissaboniin, niin kannattaa käydä kokeilemassa.

Tämä kaunotar vilahti Ponta Delgadan rantakadulla, en ehtinyt varmistamaan oliko se maalattu Capturin oransilla ja norsunluun valkoisella väreillä?

Läheisellä linna-alueella voi myös kiertää katsomassa linnoja tipan kyydissä, toinen vaihtoehto olisi ollut vuokrata Twicy.

Fluence on Suomessa niin harvinainen että se täytyy kuvata aina reissun päällä ollessa.

Lissabonissa voi nousta avotippojen kyytiin ja kierrellä katsomassa kaupungin nähtävyyksiä.